

2. Efter § 58 indsættes i *kapitel 8* som ny paragraf:

»§ 58 a. Folketingets Ombudsmands virksomhed omfatter ikke Flygtningenævnet, jf. dog § 17 i lov om Folketingets Ombudsmand.«

Stk. 2. Klager over Flygtningenævnets afgørelser, der er indgivet til Folketingets Ombudsmand inden lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtil gældende bestemmelser.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Særligt i visse større og mere komplicerede sager samt i projekter, som ombudsmanden tager op af egen drift, anvendes i ombudsmandens praksis den fremgangsmåde at forelægge de involverede forvaltningsmyndigheder en foreløbig udtalelse eller redegørelse. Denne fremgangsmåde er efter omstændighederne meget velegnet, idet den giver det bedst mulige grundlag for forvaltningsmyndighedernes stilningtagen.

Fremgangsmåden kan dog være mindre hensigtsmæssig og efter omstændighederne heller ikke helt rimelig over for den pågældende forvaltningsmyndighed eller af hensyn til enkeltpersoners retssikkerhed, dersom ombudsmandens foreløbige redegørelse m.v. offentliggøres, særligt hvis der måtte være væsentlige ændringer mellem den foreløbige og den endelige redegørelse m.v.

Den gældende retstilstand indebærer, at en borger ikke kan kræve, at ombudsmanden udleverer en foreløbig redegørelse m.v. Hvis først en foreløbig redegørelse m.v. er afgivet, kan ombudsmanden derimod ikke forhindre myndigheden, klageren eller andre i at offentliggøre denne. Hvis ombudsmanden mener, at det konkret vil være u hensigtsmæssigt eller mindre rimeligt over for myndighederne, at en foreløbig redegørelse m.v. offentliggøres, vil ombudsmanden kunne undlade at gøre en klager bekendt med den foreløbige redegørelse m.v. Derimod er ombudsmanden ikke herre over, om en forvaltningsmyndighed vil skulle udlevere den foreløbige redegørelse m.v. efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven, eller om myndigheden beslutter af egen drift at offentliggøre den foreløbige redegørelse m.v.

En begrænsning af offentlighedens adgang til indsigt i ombudsmandens foreløbige redegørelser m.v. må have undtagelsens karakter, idet der i langt hovedparten af de sager, som er eller har været under behandling hos ombudsmanden, ikke med rimelighed kan påvises noget påtrængende behov for, at offentlighedens indsigt i ombudsmandens foreløbige redegørelser m.v. begrænses. En generel regel, der bestemmer, at offentlighedens adgang til indsigt i ombudsmandens foreløbige redegørelser m.v. i almindelighed skulle begrænses, ville derfor være unødigt vidtgående.

Hovedhensynet bag en regel om begrænsning af offentlighedens adgang til indsigt i ombudsmandens foreløbige redegørelser m.v. er hensynet til de involverede myndigheders og enkeltpersoners retssikkerhed. Dette taler for at lade ombudsmanden træffe konkret beslutning om eventuelle begrænsninger i offentlighedens adgang til indsigt i ombudsmandens foreløbige redegørelser m.v.

Derfor foreslås en regel, hvorefter Folketingets Ombudsmand i konkrete tilfælde kan beslutte en midlertidig undtagelse af ombudsmandens foreløbige redegørelser m.v. fra offentlighed efter offentlighedsloven og forvaltningsloven. Den konkrete beslutning træffes af ombudsmanden alene, idet ombudsmanden ikke som vedkommende forvaltningsmyndighed vil komme til at stå i et dårligt lys ved at træffe afgørelse om begrænsning af offentligheden.

Til nr. 2

Flertallet finder, at det er vigtigt at dæmme op for den inflation, der efterhånden er gået i betegnelsen ombudsmand. Der er behov for en beskyttelse af denne titel, så den kun kan anvendes i de tilfælde, hvor Folketinget udtrykkeligt i en lov har vedtaget det på samme måde, som f.eks. retsplejelovens § 120, stk. 1, beskytter betegnelsen advokat.

Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at betegnelsen ombudsmand/ombudsmand anvendes, såfremt der er tale om en fast indarbejdet betegnelse, som har været anvendt i en længere årrække forud for lovens vedtagelse, således som det f.eks. har været tilfældet inden for rammerne af Dansk Politiforbund.